II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSION

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 2. december 1977

om en procedure i henhold til EØF-traktatens artikel 85 (IV/147 — Centraal Bureau voor de Rijwielhandel

(Den nederlandske tekst er den eneste autentiske)

(78/59/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 85,

under henvisning til Rådets forordning nr. 17 af 6. februar 1962 [1], særlig artikel 3,

under henvisning til anmeldelsen af »Algemeen Reglement« til Kommissionen, foretaget den 25. oktober 1962 af foreningen »Centraal Bureau voor de Rijwielhandel« i Amsterdam i henhold til artikel 5 i forordning nr. 17,

under henvisning til begæring fremsat den 30. oktober 1974 af »interessentskabet P. Donck« i Rotterdam i henhold til artikel 3 i forordning nr. 17,

under henvisning til dom afsagt den 29. januar 1976 af dommeren i »Kantonricht« (byretten) i Rotterdam om udsættelse af den dér verserende proces, indtil Kommissionen for De europæiske Fællesskaber har truffet beslutning i sagen,

under henvisning til høring af sammenslutningen af de pågældende virksomheder i henhold til artikel 19, stk. 1, i forordning nr. 17 og bestemmelserne i forordning nr. 99/63/EØF [2],

under henvisning til udtalelse fra Det rådgivende udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål, indhentet den 25. maj 1977, i overensstemmelse med artikel 10 i forordning nr. 17, og

ud fra følgende betragtninger :

I

1. »Centraal Bureau voor de Rijwielhandel« (i det følgende kaldet C.B.R.) er en fællesforening for fabrikanter af og grosserere og mellemhandlere i cyklér, cykeldele og cykeltilbehør samt af detailhandlere i cykler, cykelreparatører og handlende i cykeltilbehør.

»C.B.R.«'s formål er :

a) at fremme handelen med cykler, cykeldele og cykeltilbehør samt lignende artikler ;

b) at varetage medlemmernes erhvervsinteresser (vedtægternes artikel 3).

Medlemmer af foreningen kan udelukkende være foreninger inden for cykelbranchen, der har status som juridisk person (vedtægternes artikel 4).

Dette er i øjeblikket :

— R.A.I. : Nederlandse Vereniging van de Rijwiel- en Automobielindustrie i Amsterdam ;

— C.O.T. : Centrale Organisatie in de Tweewielerbranche i Amsterdam ;

— N.C.B.R.M. : Nederlandse Christelijke Bond van Rijwiel- en Motorhandelaren i Rijswijk.

Ved siden af »huishoudelijk reglement« (forretningsordenen) og ankereglerne har C.B.R. den 14. maj 1920 i medfør af artikel 3 og 8 i vedtægterne og artikel 6 i forretningsordenen fastlagt et »Algemeen Reglement«

[1] EFT nr. 13 af 21. 2. 1962, s. 204/62.
[2] EFT nr. 127 af 20. 8. 1963, s. 2268/63.

(generelle bestemmelser, som flere gange har undergået mindre ændringer, senest den 16. juli 1976, og i det følgende kaldet »A.R.«).

2. Dette A.R. for C.B.R. kan betegnes som en generel og omfattende markedsordning for distribution af og service i forbindelse med cykler og tilhørende artikler i Nederlandene ; den er oprettet på privat initiativ, men gør krav på og har også opnået almindelig anerkendelse.

I A.R. nævnes seks kategorier af anerkendte handlede :

I — detailhandlere,

II — grossister,

III — leverandører til grossister,

IV — generalrepræsentanter for en fabrikant,

A — samlefabrik (fabrikant eller samlefabrik, som leverer direkte til forbrugerne),

B — indkøbssammenslutning for grossister.

3. Anerkendelse kan kun opnås af personer eller selskaber, som opfylder de for hver gruppe fastlagte anerkendelseskrav (artikel 4), og som indgiver en ansøgning om anerkendelse (artikel 7). Medlemskab af en af ovennævnte foreninger, som er medlemmer af C.B.R., er ikke påkrævet for at opnå anerkendelse.

C.B.R. kan nægte anerkendelsen, hvis der handles i strid med god handelsskik og med A.R.'s formål (artikel 5, stk. 1). For anerkendelse i mere end én kategori skal anerkendelseskravene for hver kategori være opfyldt og desuden skal den virksomhed, som ønskes anerkendt, udøves i adskilte driftslokaler med særskilt administration (artikel 5, stk. 2). Anerkendelse kan kun finde sted, når virksomheden over for C.B.R. skriftligt har erklæret sig indforstået med under bødeansvar eller andre sanktioner at overholde alle forpligtelser (artikel 6, stk. 1) ; udenlandske fabrikanter behøver ikke at forpligte sig, såfremt deres anerkendte »Fabrieksagent« (generalrepræsentant for en fabrikant) skriftligt forpligter sig til at stå inde for opfyldelsen af forpligtelserne (art. 6, stk. 2) ; de anerkendte handlende — også de, der ikke er medlemmer af en forening, som er tilsluttet C.B.R. — forpligter sig til efter indgivelse af ansøgningen om anerkendelse og efter selve anerkendelsen at gøre sig bekendt med alle officielle meddelelser fra C.B.R. og rette sig efter alle meddelte ændringer vedrørende de forpligtelser, som følger af A.R. (artikel 13).

4. De anerkendte virksomheder skal udtrykkeligt forpligte sig til at udøve deres virksomhed i strid med gældende lovbestemmelser. De skal desuden opfylde en række minimumskrav med hensyn til lagerbeholdninger, driftslokalernes indretning og varernes udstilling (artikel 63). For anerkendelse som detailhandler, grossist eller samlefabrik skal den pågældende aktivitet udøves i en virksomhed, der er beliggende i Nederlandene) artikel 63, stk. I, II og A). Med hensyn til indkøbssammenslutninger er anerkendelse kun mulig i kategori B (indkøbssammenslutninger), selv om anerkendelseskravene for andre kategorier er opfyldt (artikel 58).

5. For de virksomheder, der har underkastet sig A.R., og som er anerkendt af C.B.R., gælder der en række forbud.

»1. Det er forbudt at forhandle eller lagerføre andre varer end dem, for hvilke der er opnået anerkendelse. Det er forbudt anerkendte cykelreparatører eller handlende i cykeltilbehør at forhandle cykler eller have cykler på lager i salgsøjemed.

2. Det er forbudt at levere andre varer til en anerkendt handlende end dem, for hvilke han er anerkendt ; det er derfor bl.a. forbudt at levere cykler til anerkendte cykelreparatører eller handlende i cykeltilbehør. Det er ligeledes forbudt at købe andre varer af en anerkendt handlende end dem, for hvilke han er anerkendt.

3. Det er forbudt anerkendte cykelhandlere og handlende i cykeltilbehør at foretage reparation af cykler og cykeltilbehør.« (artikel 9).

6. Det udstrakte netværk af kollektive indkøbs- og leveringsbestemmelser, som er blevet opbygget af C.B.R., er i A.R. beskrevet således :

Anerkendte virksomheder må ikke købe cykler, cykeldele og lignende artikler hverken af ikke-anerkendte eller af bestemte kategorier af anerkendte virksomheder (artikel 20). Anerkendte virksomheder må ikke levere til ikke-anerkendte virksomheder, selv ikke når disse angiver, at varerne skal eksporteres (artikel 20). Endvidere må visse kategorier af anerkendte virksomheder ikke sælge til visse andre kategorier af anerkendte virksomheder.

Dette præciseres derefter som følger :

a) Anerkendte detailhandlere er principielt forpligtet til kun at købe deres varer hos anerkendte grossister, undtagen i visse tilfælde, som f.eks. ved gensidige hjælpeydelser (artikel 25, stk. 1, 2 og 3), anerkendte detailhandlere må kun levere til forbrugerne og altså ikke til dem, der — anerkendt eller ikke-anerkendt — udøver virksomhed inden for cykelbranchen, eller som uden at udøve en sådan virksomhed på en eller anden måde enten direkte eller indirekte udbyder varer (artikel 25, stk. 4) ;

b) anerkendte grossister må — bortset fra enkelte undtagelser — kun levere til handlende, som er anerkendt af C.B.R. (artikel 40, stk. 1); de har pligt til kun at købe varer af andre anerkendte grossister eller anerkendte leverandører til grossister (artikel 49); der gøres en undtagelse for køb hos indkøbssammenslutninger, hvori de selv deltager (artikel 59, se også nedenfor pkt. 6 f));

c) anerkendte leverandører til grossister har pligt til kun at levere varer til dem, der er anerkendt som grossister, leverandører til grossister, samlefabrikker eller indkøbssammenslutninger (artikel 50, stk. 1);

d) anerkendte »Fabrieksagenten«, dvs. hovedsagelig importerende generalrepræsentanter for udenlandske fabrikanter, har pligt til kun at medvirke ved afgivelse af ordrer mellem anerkendte leverandører til grossister på den ene side og andre anerkendte leverandører, grossister, samlefabrikker og indkøbssammenslutninger på den anden side (artikel 56, stk. 1);

e) anerkendte samlefabrikker må kun levere varer til forbrugerne, derimod ikke til dem, der — anerkendt eller ikke-anerkendt — udøver virksomhed i cykelbranchen, eller som uden at udøve en sådan virksomhed på en eller anden måde enten direkte eller indirekte udbyder varer, dog således, at levering til egne som detailbutikker anerkendte forretninger er tilladt; de må kun købe hos anerkendte grossister eller leverandører til grossister (artikel 57, stk. 1 og 2).

f) anerkendte indkøbssammenslutninger må kun levere til anerkendte grossister, dersom disse er ankendte deltagere i den pågældende indkøbssammenslutning. (artikel 59) (jf. ovenfor pkt. 6 b));

g) anerkendte leverandører til grossister, som vil sælge gennem repræsentanter, har pligt til gennem C.B.R. at opnå en anerkendelse af deres repræsentanter og lade disse opføre på C.B.R.-listen (artikel 54);

h) selv om handelen med barnecykler (herunder også »børnebiler« ikke er underkastet bestemmelserne i A.R., er det forbudt anerkendte handlende at levere til dem, der arbejder i cykelbranchen i Nederlandene, og som ikke er anerkendt af C.B.R.; det er tillige forbudt anerkendte handlende at købe disse varer hos ikke-anerkendte handlende, dersom disse ligeledes arbejder inden for cykelbranchen (artikel 24).

7. A.R. indeholder desuden forpligtelser, der skal sikre, at de forskellige kategorier efterlever bestemmelserne for den eksklusive samhandel. Hertil hører bl.a. forpligtelsen til at føre anerkendelseslister og holde dem à jour (artikel 38, 43, 52, 56, stk. 3, artikel 57, stk. 4 og artikel 61) samt forpligtelsen til at nummerere varerne og til at føre en fortegnelse over denne nummerering på en bestemt måde (artikel 39, 41, 55 og 60).

8. Grossister og leverandører til grossister skal drage fornøden omsorg for, at de varer, der med bemyndigelse fra C.B.R. leveres i anledning af en etablering, kan tages tilbage, såfremt der nægtes aftageren anerkendelse (artikel 48 og 53).

9. Det pålægges udtrykkeligt de anerkendte handlende at respektere bestående eneforhandlingsaftaler (artikel 21):

»Såfremt en eller flere anerkendte handlende i kategorien II (grossister, III (leverandør til grossister) og IV (generalrepræsentant for en fabrikant) har eneforhandlingsret eller enerepræsentation med hensyn til bestemt varer, er det, uden at dette berører de øvrige bestemmelser i dette A.R., kun tilladt at købe de pågældende varer hos denne/disse anerkendte handlende eller hos den, der er befuldmægtiget af denne/disse anerkendte handlende.«

10. Anerkendte handlende har pligt til at overholde den kollektive aftale om vertikal prisbinding inden for cykelbranchen både med hensyn til priser og salgsbetingelser.

»Anerkendte detailhandlere må ikke levere eller tilbyde varer, hvis salgspriser er fastsat af de dertil beføjede anerkendte handlende, under disse priser.

Detailhandlere må ikke levere eller tilbyde varer, for hvilke grossisten har fastsat salgsforskrifter, i strid med disse salgsforskrifter« (artikel 26).

»Anerkendte grossister må ikke levere eller tilbyde varer, for hvilke der er fastsat forhandlerpriser eller salgsforskrifter, under disse forhandlerpriser eller i strid med disse salgsforskrifter.

Dog tillades rabat på totalbeløbet for varer, der aftages inden for en bestemt periode — mindst 3 måneder — selv om der blandt disse findes varer, som er omhandlet i stk. 1 i denne artikel, medmindre dette udtrykkeligt er blevet forbudt af den tidligere leverandør af de pågældende varer« (artikel 47).

Det bestemmes desuden i A.R.:

»Ved fastsættelse af salgspriser for varer, hvis salgspriser ikke allerede er fastsat af de dertil bemyndigede anerkendte handlende, skal detailhandlere mindst overholde følgende gevinstmargener:

a) for cykler : 25 % af indkøbsprisen ;

b) for alle andre varer : 30⅓ % af indkøbsprisen.

Ved indkøbspris forstås under a) og b) udelukkende netto fakturaprisen uden fradrag af kontantrabat.

C.B.R. kan give dispensation fra bestemmelsen i forrige stykke til detailhandlere, der forud har sandsynliggjort over for C.B.R., at de ved kalkulation med lavere avancer end de i første stykke nævnte alligevel opnår et positivt driftsresultat« (artikel 27).

11. Det er forbudt anerkendte handlende at levere eller tilbyde cykler, i hvis salgspris er indbefattet et udstyr, som ikke udtrykkeligt er nævnt i A.R. (artikel 22). Desuden er der fastlagt maksimumsbestemmelser for anerkendte virksomheders garantiydelse (artikel 23).

12. Det er principielt forbudt anerkendte detailhandlere at tilbyde eller sælge varer med rabat og lignende, dog undtages rabatter til offentlige institutioner eller virksomheder, kontant betaling (2 %), perioden fra 15. november til 15. januar (5 %) samt tilfælde af kvantumsrabat for levering til mindst 2 500 gylden årligt (5 %) (artikel 28). Deltagelse i butiksuger og salgsaktioner med kuponer eller lodder samt udsalg er kun tilladt, hvis prisnedsættelserne ikke andrager mere end 3 % (artikel 29). Ved salgsaktioner for varer, der ikke tilhører cykelbranchen, skal den anerkendte detailhandler tydeligt angive, at de varer, der falder ind under A.R., ikke omfattes heraf (artikel 30.) Reklame vedrørende prisnedsættelse skal tydeligt henvise til de pågældende varer (artikel 31), og prisnedsættelse på cykler af ældre model og beskadigede cykler må kun finde sted med tilladelse fra C.B.R. (artikel 32). Desuden kan brugte cykler kun tages i bytte til deres reelle værdi (artikel 33). Det er ligeledes forbudt at sælge på auktion eller ved gadehandel (artikel 34).

13. Ved overtrædelse af bestemmelserne eller beslutningerne kan der træffes visse foranstaltninger, såsom advarsel, bøde, eksklusion eller offentliggørelse af foranstaltningen med navns nævnelse (artikel 11). C.B.R. fører under medvirken af kontrollører, der står uden for cykelbranchen, tilsyn med, at A.R. efterleves (artikel 12). Anerkendte handlende er ansvarlige for deres ansattes handlinger (artikel 14).

Anerkendelsen kan i bestemte tilfælde bortfalde, især hvis anerkendelseskravene ikke længere er opfyldt (artikel 15). Alle forretninger eller aftaler mellem anerkendte handlende anses stiltiende for at være afsluttet eller indgået under henvisning til bestemmelserne i A.R., således at enhver forpligtelse til henholdsvis at levere eller aftage bortfalder, hvis en af parternes anerkendelse bortfalder, medmindre C.B.R. giver dispensation (artikel 16). C.B.R. er beføjet til at fastsætte nærmere regler for forskellige forhold, som vedrører cykelhandelens interesser eller gode omdømme (artikel 17, stk. 2). Ændringer, tilføjelser og nærmere regler træder i kraft ved offentliggørelse i C.B.R.'s officielle organ eller ved anden bekendtgørelse (artikel 17, stk. 1 og 3). Anerkendte handlende skal undlade alt, hvad C.B.R. har erklæret for at være i strid med cykelhandelens interesser eller gode omdømme (artikel 18).

14. Alle beslutninger, som C.B.R. træffer i henhold til A.R., kan indbringes for en voldgiftsinstans ; indbringelse for de almindelige domstole er ikke tilladt. Procedurereglerne er fastsat i »Reglement voor Hoger Beroep« (foreningsvoldgiftsordning) (artikel 19, stk. 1.)

15. Kommissionen har gentagne gange over for C.B.R. givet udtryk for, at der ikke var udsigt til, at der ville blive meddelt fritagelse for A.R. i den anmeldte form. Den opfordrede i 1971 C.B.R. til at bringe A.R. i overensstemmelse med kravene i EØF-traktatens artikel 85 og i denne forbindelse især at ophæve de kollektive ekslusivitetsbetingelser. Den krævede i forbindelse med en klage indgivet den 20. januar 1971 af firmaet Henk Kokke Sport i Sint Willebrord først og fremmest, at A.R. i det mindste ikke mere blev anvendt, når der var tale om varer importeret fra andre medlemsstater (Kommissionens skrivelse af 3. marts 1971 til C.B.R., møde den 1. april 1971 og Kommissionens skrivelse af 27. april 1971). C.B.R. erklærede sig derefter rede til at undlade at opkræve de bøder, som C.B.R. havde fastsat, og som vedrørte varer importeret fra andre medlemsstater.

På grundlag af en indberetning den 23. april 1974 fra en af C.B.R. anerkendt virksomhed fik Kommissionen yderligere holdepunkter for, at importen til Nederlandene fra andre medlemsstater blev hæmmet af A.R. (Kommissionens skrivelse af 24. juli 1974 til C.B.R.).

I 1974 pålagde C.B.R. ydermere firmaet Donek i Rotterdam en bøde for overtrædelse af artikel 28 i A.R. og indstævnede derefter dette firma for Kantongericht i Rotterdam på grund af manglende betaling af bøden. Ved beslutning af 29. januar 1976 udsætte retten sagem om C.B.R.'s krav om fuldbyrdelse af bøden, indtil Kommissionen havde truffet en afgørelse med hensyn til det anmeldte A.R.

På et møde den 13. november 1975 forsøgte Kommissionen endnu engang at formå C.B.R. til at ændre A.R. under henvisning til Kommissionens praksis i lignende tilfælde (1) (jf. også Kommissionens skrivelser af 7. juli. 27. oktober og 9. december 1975 til C.B.R.). Forskellige alternative ændringer blev drøftet, uden at de modstående synspunkter tilnærmedes.

16. Efter at Kommissionen den 17. juni 1976 havde givet meddelelse om sine klagepunkter, foretog C.B.R. med virkning fra den 16. juli 1976 ændringer i A.R., og den ændrede tekst blev meddelt Kommissionen den 13. juli 1976. De vigstigste ændringer er følgende : Der er nu kun tale om to kategorier af anerkendte handlende, nemlig detailhandlere og leverandører, og A.R. gælder kun varer, hvis mærke af leverandører er deponeret hos C.B.R. I øvrigt er A.R.s tekst stort set uændret. Der stilles stadig bestemte minimumskrav for anerkendelse i én af de to kategorier, og aktiviteten skal udøves i en virksomhed, der er beliggende i Nederlandene (artikel 44). Forbudene i artikel 9 og bestemmelserne om kollektiv samhandelspligt mellem hver af de to kategorier af anerkendte handlende (artikel 20, 22, 23 37) svarer til de tidligere bestemmelser, dog med den generelle udtagelse, at kun deponerede mærkevarer er omfattet. Anerkendelseslister skal føres på korrekt vis (artikel 35 og 39). Forpligtelsen til at mærke varerne med numre og kontrollen hermed er ophævet. Desuden er bestemmelsen om, at bestående eneforhandlingsaftaler skal respekteres, udeladt. Leverandørernes forpligtelse til ved en etableringsleverance at tilbagetage mærkevarerne, når anerkendelsen nægtes, opretholdes (artikel 43).

Alle bestemmelser om håndhævelse af den kollektive aftale om vertikal prisbinding og beregningen af en minimumsgevinstmargin for detailhandlere opretholdes for deponerede mærkevarer (artikel 24 og 25). Håndhævelse af forhandlerpriser er bortfaldet. Der er fastsat generelle bestemmelser med hensyn til maksimumsbetingelserne for garanti på cykler og cykeltilbehør (artikel 21). Tidligere mere vidtgående bestemmelser er ophævet.

De samlede bestemmelser om rabat, prisnedsættelser, udsalg, cykler af ældre model og beskadigede cykler, ibyttetagning, auktioner og gadehandel gælder fortsat for deponerede mærkevarer, bortset fra nogle uvæsentlige ændringer (artikel 26, 27, 28, 29, 30 og 31). Hertil kommer, at der ved tilbud og salg af cykler, der ikke omfattes af A.R., ikke må forekommer nogen form for angivelse af disse cyklers oprindelse (artikel 36). Bestemmelserne om C.B.R.'s arbejdsmåde opretholdes uændret (artikel 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17 og 18). Desuden kan der stadig klages til voldgiftsinstansen »Commissie van Hoger Beroep« under udelukkelse af de almindelige domstole (artikel 19, stk. 1).

Under høringen den 27. juli 1976 har C.B.R. udtrykkeligt begæret artikel 85, stk. 3, anvendt på dette ændrede A.R.

17. Cykelmarkedet i Nederlandene udviste indtil 1976 følgende karakteristiska :

Salg af cykler

	Antal i alt	Nederl. cykler	%	Indførsel
1971	926 300	608 100	65,6	318 200
1972	1 070 300	661 300	62,1	409 000
1973	1 069 400	685 300	64,0	384 100
1974	1 273 800	834 200	65,4	439 600
1975	1 066 200	711 700	66,8	354 500
1976	1 241 600	810 400	65,4	431 200

Dette betyder, at ca. 35 % af salget består af importerede cykler. Disse kommer hovedsagelig fra andre EF-medlemsstater. Desuden kan det fastslås, at de øvrige 65 % af de cykler, der sælges i Nederlandene, er samlet af dele, som ligeledes overvejende er indført fra andre medlemsstater, og denne andel andrager værdimæssigt gennemsnitlig 50—70 %. På det nederlandske marked for cykelreservedele gør lignende forhold sig gældende. Antallet af detailhandlere er dalet stærkt i årenes løb. I 1976 fandtes der endnu omkring 5 200, der var anerkendt af C.B.R. Det må antages, at omkring 80 % af de varer, der omfattedes af det gamle A.R., er blevet afsat gennem de af C.B.R. fastlagte distributionskanaler. Med hensyn til kvalitetscykler omfattedes næsten hele det nederlandske marked af C.B.R-ordningen.

De vigtigste fabrikanter og importører deltog i den af A.R. oprettede markedsordning. De varer, der i Nederlandene solgtes uden om C.B.R.-markedsordningen, afsattes hovedsagelig af varehuse og via andre store distributionskanaler. Det drejede sig næsten udelukkende om andre end såkaldte mærkecykler.

(1) Kommissionens beslutninger af
- 3. 7. 1973, EFT nr. L 217 af 6. 8. 1973 (Gasvandvarmere og badeovne) ;
- 15. 5. 1974, EFT nr. L 160 af 17. 6. 1974 (Aftaler mellem forhandlere af emballagehulglas) ;
- 3. 6. 1975, EFT nr. L 159 af 21. 6. 1975 (Handel med kaminer og varmeapparater).

II

A.R. er i sin indtil 1976 gældende affattelse uforenelig med fællesmarkedet og forbudt efter EØF-traktatens artikel 85, stk. 1.

18. C.B.R. og dets medlemmer, de tilsluttede organisationer, er sammenslutninger af virksomheder og de anerkendte handlende — fysiske personer eller selskaber, som har underkastet sig A.R. — er virksomheder i artikel 85's forstand.

A.R., som indeholder de materielle bestemmelser vedrørende de anerkendte virksomheders konkurrencemæssige forhold, er en vedtagelse inden for en sammenslutning af virksomheder, som omfattes af EØF-traktatens artikel 85 ; dette gælder ligeledes for de vedtagelser, der senere har fundet sted inden for C.B.R. i henhold til A.R., idet alle anerkendte virksomheder på forhånd har underkastet sig disse (jf. pkt. 3). Den kendsgerning, at også virksomheder, som ikke er medlemmer af en sammenslutning under C.B.R., kan søge om optagelse i C.B.R. og efter deres optagelse underkaster sig A.R. (artikel 7 i A.R.), gør denne handling til en aftale mellem disse virksomheder og C.B.R. på den ene side og de i medlemssammenslutningerne organiserede medlemsvirksomheder, på den anden side. Ved optagelsen indgår derfor også en aftale, som omfattes af EØF-traktatens artikel 85, stk. 1.

19. Bestemmelserne i artikel 63 i A.R. vedrørende detailhandlere, grossister og samlefabrikker, der kræver, som forudsætning for anerkendelse, at disse udøver deres aktivitet i en virksomhed der er beliggende i Nederlandene (jf. pkt. 4), har til formål og til følge, at konkurrencen inden for fællesmarkedet begrænses eller fordrejes. Den omstændighed, at det er en betingelse for anerkendelse at have en filial i Nederlandene medfører ekstra omkostninger for de virksomheder, som ikke er etablerede i Nederlandene, og som ønsker at sælge cykler og cykeltilbehør på det nederlandske marked gennem de distributionsvirksomheder, der er underkastet C.B.R.-markedsordningen, og som tilsammen repræsenterer ca. 80 % af markedet ; dette betyder for alle virksomheder, der ikke er etablerede i Nederlandene, en ikke uvæsentlig ulempe i konkurrencen.

20. De anerkendelseskrav, der er fastsat i A.R. (jf. pkt. 4), henviser til lovbestemmelserne om etablering af cykelvirksomheder og deres erhvervsudøvelse, men knytter hertil forskrifter vedrørende minimumslagerbeholdning, driftslokalernes indretning og varernes udstilling ; derved er visse virksomheder, der ikke opfylder disse supplerende krav eller ikke ønsker at opfylde disse, udsat for en begrænsning i deres dispositionsmuligheder og derved i deres konkurrenceevne. Da de anerkendte handlende har en stor andel af det nederlandske marked, berører dette også indirekte de virksomheder, som ønsker at gøre brug af sådanne virksomheder som mellemmænd.

21. De kollektive gensidige bestemmelser om eksklusiv samhandel (jf. pkt. 5 og 6) har følgende begrænsninger og fordrejninger af konkurrencen til formål og til følge :

Anerkendte virksomheder hindres gennem disse forpligtelser i at handle med cykler og cykeltilbehør med ikke-anerkendte virksomheder ; samtlige ikke-anerkendte virksomheder — herunder bl. a. virksomheder, der i de øvrige medlemsstater er etablerede — kan derfor ikke sælge de varer, der omfattes af A.R., til anerkendte virksomheder, dvs. til størstedelen af de nederlanske markedsdeltagere ; de nederlandske virksomheder, som ikke er anerkendte, kan ikke hos de anerkendte virksomheder købe cykler eller cykeltilbehør med henblik på udførsel til andre medlemsstater (jf. pkt. 6) ; dette indebærer for ikke-anerkendte fabrikanter, importører, eksportører og grossister i såvel Nederlandene som andre EØF-medlemslande en væsentlig begrænsning af mulighederne for indkøb og afsætning af varer.

De forskellige i A.R. fastlagte kategorier af virksomheder må principielt kun virke i den distributionsfunktion, hvori de er anerkendt ; leveringer på samme niveau mellem detailhandlere (horisontale leveringer) er således kun undtagelsesvis mulige ; såkaldte direkte og muligvis mere rationelle leveringer, som springer et af A.R. fastlagt distributionsniveau over, er forbudt. Grossister og leverandører til grossister må ikke sælge til de endelige forbrugere og leverandører til grossister og generalrepræsentanter for en fabrikant må ikke sælge til detailhandlere. Omvendt gælder det samme for direkte indkøb ; disse bestemmelser går endog så vidt, at det forbydes visse handlende inden for faget (især cykelhandlere og forhandlere af cykeltilbehør) at foretage reparationer (jf. pkt. 5, stk. 3).

Den stramme opdeling i distributionsniveauer gælder ligeledes for varer, der indføres fra andre medlemsstater. De anerkendte udenlanske fabrikanter skal nemlig enten selv overholde de forpligtelser, som pålægges ved A.R. eller tilvejebringe en skriftlig garantierklæring fra deres » fabrieksagent « (fabrikantens generalimportør) (jf. pkt. 3).

22. En række bestemmelser i A.R., som tjener til supplering og styrkelse af de kollektive bestemmelser om eksklusiv samhandel, har ligeledes til formål og til følge, at konkurrencen inden for fællesmarkedet begrænses eller fordrejes.

Dette gælder især bestemmelserne om de lister over anerkendte handlede, som anerkendte handlende i andre kategorier skal føre, om mærkning af cyklerne med numre og om kontrollen med, hvor varerne befinder sig (jf. pkt. 7). Derved indføres der en sådan kontrol med overholdelsen af forbundet mod salg til ikke-anerkendte, at det fri videresalg i det mindste vanskeliggøres betydeligt.

23. Forpligtelsen for grossister og leverandører til grossister til at tage de varer tilbage, der er leveret ved etableringen af en virksomhed, som har indgivet en ansøgning om anerkendelse, men som har fået afslag fra C.B.R. (jf. pkt. 8), er ligeledes en udvidelse og en fuldstændiggørelse af pligten til eksklusiv samhandel og har derfor en begrænsning af konkurrencen til formål og til følge.

24. Den kollektive beskyttelse af aftaler, der giver anerkendte virksomheder eneforhandlingsret eller enerepræsentation for visse varer (jf. pkt. 9), begrænser konkurrencen i artikel 85, stk. 1's forstand. Ved A.R. udvides i den grad omfanget af de rettigheder, der for de kontraherende parter er opstået på grund af eneforhandlingsaftalerne, at de af C.B.R. anerkendte virksomheder ikke kan erhverve de af aftalen omfattede varer hos andre handlende inden for fællesmarkedet, til hvem fabrikanten har leveret.

Eneforhandlingsaftalerne inden for A.R.'s rammer pålægger derfor mere vidtgående konkurrencebegrænsninger, end det kan tillades ved en individuel dispensation ifølge artikel 85, stk. 3, eller i henhold til forordning nr. 67/67/EØF, især artikel 3, stk. 1, litra b); i det foreliggende tilfælde kan der ikke henvises til særlige omstændigheder, som kan begrunde en særlig individuel dispensation for A.R., der går videre end, hvad der er fastsat i forordning nr. 67/67/EØF.

25. Bestemmelserne om overholdelse af de af fabrikanterne fastsatte forbruger- og forhandlerpriser samt om bestemmelserne af den ensartede gevinstmargen, der er indrømmet detailhandlerne for varer, hvis salgspriser ikke allerede er fastsat af leverandørerne (jf. pkt. 10), er ligeledes begrænsninger af konkurrencen som omhandlet i artikel 85, stk. 1 ; de hindrer initiativer til at føre konkurrence på prisen og begrænser derved de handlendes muligheder for at øge deres markedsandele gennem autonome konkurrencemæssige bestræbelser og for at videregive de gennem rationalisering opnåede fordele til forbrugerne. Endvidere anvendes bestemmelserne om kollektive prisfastsættelser tillige på indførte og genindførte varer.

26. Forbudet mod at supplere cykeludstyret og mod at overskride en bestemt maksimumsgaranti (jf. pkt. 11) begrænser de anerkendte virksomheders økonomiske handlefrihed og hindrer individuelle initiativer med henblik på udvidelse af kundekredsen og styrkelse af konkurrencen ; dette indebærer også en begrænsning af konkurrencen som omhandlet i artikel 85.

27. De forpligtelser, som er pålagt de anerkendte detailhandlere, til kun i de anførte tilfælde at give rabatter indtil en af C.B.R. tilladt størrelse (kontant-, sæson- og kvantumsrabatter) og ved prisnedsættelser på ældre cykelmodeller og beskadigede cykler at indhente C.B.R.'s godkendelse (jf. pkt. 12) har ligeledes til formål at begrænse konkurrencen som omhandlet i EØF-traktatens artikel 85, stk. 1. De fastlægger ikke de faktiske omstændigheder ved en konkurrence, som alligevel ikke er værd at beskytte. C.B.R. reglerne gengiver hverken allerede bestående legale forbudsbestemmelser eller støtter sig på en fast retspraksis vedrørende reglerne om loyal konkurrence. Frem for alt definerer de ikke de nærmere forhold, som skal kvalificere sådanne handlinger som illoyale. De nævnte forpligtelser vedrører snarere priserne og prisernes bestandele. C.B.R. kontrollerer til skade for forbrugeren omfanget af rabatter, endog for varer, der hidrører fra andre medlemsstater. Det samme gælder for bestemmelserne om rabatter ved butiksuger, særlige salgsfremstød som omfatter varer, der ikke er undergivet A.R. samt for forbudet mod salg på auktion og gadehandel (jf. pkt. 12).

28. Foreningsvoldgiftsordningen giver ganske vist de anerkendte virksomheder mulighed for at rejse indsigelser imod bestemte af C.B.R.'s afgørelser, men fratager dem samtidig muligheden for at gå til de almindelige domstole (jf. pkt. 14) — bortset fra den ordinære dommers medvirken ved fuldbyrdelsen af afgørelsen. Det kan ikke udelukkes, at C.B.R.'s foreningsvoldgiftsret fortolker de konkurrencebegrænsende bestemmelser i A.R. på en måde, som går ud over deres objektive indhold, og som vanskeliggør, forhaler eller i øvrigt hindrer gennemførelsen af parternes ret. Især opkrævning af bøder og frakendelse af status som anerkendt handlende kan føre til betydelige konkurrencemæssige ulemper for de berørte (jf. pkt. 13 og 16). Da det i A.R. foreskrives, at de anerkendte handlende skal overholde lovreglerne, herunder dem, der vedrører illoyal konkurrence (jf. pkt. 3, 4 og 12), består der for så vidt også en fare for, at voldgiftrettens praksis medfører, at konkurrencehandlinger, der er ønskelige set ud fra den almene interesse hindres, at der opretholdes

konkurrenceforstyrrende tilstande på det fælles marked, samt at EØF-traktatens konkurrenceregler omgås (jf. herom pkt. 27). Udelukkelsen af de almindelige domstole falder i den foreliggende form for så vidt ind under EØF-traktatens artikel 85, stk. 1, som også omhandler sagsforhold, som vedrører anvendelsen og fortolkningen af EØF-traktatens konkurrenceregler, og hvorved i sig selv tilladte konkurrencemæssige handlinger forhindres. De konkurrencebegrænsende virkninger, som følger og vil kunne følge af A.R., forstærkes af voldgiftsaftalen.

29. A.R.'s samlede bestemmelser, heri indbefattet de bindende regler om C.B.R.'s arbejdsmåde (jf. pkt. 3-14), danner et lukket og nøje udformet system, som begrænser konkurrencen mærkbart; afsætningen af cykler og cykeltilbehør er i meget høj grad holdt inden for de fastlagte kanaler; og der er til syvende og sidst kun adgang til en begrænset form for konkurrence mellem mærkerne på de forskellige afsætningstrin. C.B.R. er i Nederlandene inden for de pågældende erhvervskredse i almindelighed anerkendt som en erhvervsorganisation for cykelsektoren. I disse erhvervskredse, blandt leverandører og efterspørgere, har man det indtrykt, at C.B.R. og dens vedtægter i enhver henseende hviler på et retsgyldigt grundlag, samt at dens vedtægter og sanktioner skal respekteres. C.B.R. har desuden fra den nederlandske viceminister for økonomiske anliggender fået dispensation fra det almindelige forbud mod kolledktive aftaler om vertikal prisbinding.

Da forhandlerne af de her omhandlede varer kun kan klare sig i konkurrencen, hvis de fører et stort udvalg af varer, men kun får et sådant leveret kontinuerligt, hvis de er en anerkendt virksomhed, udøves der gennem C.B.R. og dens vedtægter et økonomisk pres, der tilskynder dem til at ansøge om optagelse i en af gruppperne.

Uden en sådan anerkendelse kan de kun vanskeligt undgå økonomiske ulemper i betragtning af, at C.B.R. behersker størstedelen af handelen med cykler og cykeltilbehør i Nederlandene. Derfor må alle de A.R. underkastede virksomheder også finde sig i samtlige af A.R. følgende konkurrencebegrænsninger. Gennem »indsugningsvirkningen« tilvejebringes en kollektiv markedsadfærd, som i væsentlig grad forstærker de af A.R. følgende konkurrencebegrænsninger, og som gør det umuligt eller meget vanskeligt for udenforstående at overleve i konkurrencen. Anerkendelse fra C.B.R. er en forudsætning for lige vilkår i konkurrencen.

30. Alle de ovenfor nævnte konkurrencebegrænsninger inden for fællesmarkedet kan påvirke handelen mellem medlemsstaterne mærkbart; handelen med cykler og cykeltibehør i Nederlandene foregik i den for denne beslutning afgørende periode for ca. 80 % vedkommende gennem de distributionskanaler, der er fastlagt ved C.B.R.-ordningen; desuden deltog storimportører af cykler og cykeltilbehør i C.B.R.-ordningen. Indførselen af cykler udgjorde i Nederlandene ca. 35 % af den samlede omsætning; og disse cykler hidrørte for størstepartens vedkommende fra andre af Fællesskabets medlemsstater. Den overvejende andel af det nederlanske marked for cykeldele, hvoraf der fremstilles cykler, eller som forhandles som reservedele, bestod af dele, der stammede fra andre medlemsstater. Allerede dette medfører en påvirkning af handelen mellem medlemsstaterne. For øvrigt omfattede C.B.R.-ordningen for de bedste kvalitetscyklers vedkommende næsten hele afsætningen på det nederlandske marked. Allerede efter de berørtes egne erklæringer hersker der ingen tvivl om, at C.B.R. havde en så stor betydning på det nederlandske marked for cykler og cykeltilbehør, at indvirkning fra den konkurrencebegrænsende A.R. på indkøb og videresalg af varer fra andre medlemsstater, ganske simpelt ikke vil kunne benægtes. Udenlandske virksomheder, som gennem en aggressiv konkurrencepolitik ønskede at erobre en vis markedsandel i Nederlandene, måtte overvinde de af aftalen skabte hindringer. Disse importører havde, såfremt de ville afsætte deres varer på et marked uden konkurrencebegrænsninger, kun adgang til højst 20 % af afsætningskanalerne i Nederlandene. En betydelig del af forhandlerne og samtlige detailhandlere havde ikke umiddelbart og uden iagttagelse af A.R. adgang til importvirksomhed. Disse virksomheder havde i vidt omfang mistet deres autonomi som markedsdeltagere. De kunne ikke udvikle nye rationelle salgsformer og styrke importvirksomheden. De nederlandske forhandleres muligheder for import af varer fra andre medlemsstater og udenlandske eksportørers muligheder for eksport til Nederlandene begrænsedes således væsentligt. Ved hjælp af A.R. var der tilvejebragt en ordning, der omfattede hele en medlemsstats højhedsområde og opretholdt en adskillelse af nationale markeder.

Endelig kan der ikke ses bort fra, at virksomheder, som er underkastet bestemmelserne i A.R., også hindres i at eksportere cykler og cykeltibehør til andre medlemsstater. Især kunne den grossist, som opretholder et lager, føle sig foranlediget til at eksportere og i den forbindelse benytte særlige eksportvirksomheder. Følgelig kan forbudet med at levere til ikkeanerkendte nederlandske eksportører tillige påvirke udførselen til andre medlemsstater (jf. pkt. 6 og 21).

III

De i anmeldelsen indeholdte anmodning fra C.B.R. om at erklære EØF-traktatens artikel 85, stk. 1, for uanvendelig på A.R. må afvises, da forudsætningerne i artikel 85, stk. 3, ikke er opfyldte.

31. Begrænsningerne i adgangen til anerkendelse, de kollektive bestemmelser om eksklusiv samhandel, forpligtelserne vedrørende prisfastsættelse samt de øvrige for anerkendte handlende gældende konkurrencebegrænsninger bidrager ikke til at forbedre fordelingen af cykler og cykeltilbehør. Det ses ikke, hvorledes en mere rationel afsætning kan fremmes ved disse ordninger, der hindrer at fordele, som de enkelte anerkendte virksomheder har opnået, kommer forbrugerne til gode.

32. Gennem A.R. stilles der for C.B.R.'s anerkendelse af virksomheder — uafhængigt af bestående offentligretlige krav vedrørende etablering og erhvervsudøvelse inden for handelen med cykler og cykeltilbehør [1] — videregående privatretlige mindstekrav, og de anerkendte forhandlere låses fast i udøvelsen af en bestemt distributionsfunktion (jf. pkt. 3, 4 og 18-21); ikke-anerkendte virksomheder, som ikke opfylder disse betingelser og forpligtelser, eller som slet ikke ønsker at opfylde disse, hindres mærkbart i deres økonomiske aktivitet på grund af C.B.R.'s stærkt udbyggende organisationsform. Derfor kan de mest rationelle distributionsformer og salgsmetoder ikke frit udvikle sig på det nederlandske marked; sådanne kollektive bestemmelser om markedsadgang kan ikke opnå fritagelse fra kartelforbudet i henhold til artikel 85, stk. 3.

33. Ved A.R. indføres desuden et system med opdeling af funktionerne mellem klart definerede handelstrin. Dette system føres til beskyttelse af markedet, da det gør det umuligt for ikke-anerkendte virksomheder at forhandle deres varer via den anerkendte handel og for anerkendte virksomheder at forhandle deres varer via ikke-anerkendte virksomheder, det udelukker parallelimport via anerkendte virksomheder og hindrer indførselen via ikke-anerkendte virksomheder (jf. pkt. 5-8 og 21-23). Heller ikke med hensyn til disse kollektive bestemmelser kan det siges, at de betyder en bedre rationalisering af afsætningen og er til større gavn for forbrugerne end konkurrencen på de enkelte handelstrin og mellem disse.

34. Bestemmelserne vedrørende overholdelse af eneforhandlings- og enerepræsentationsrettigheder, den kollektive prisbinding og beregningen af en minimumsmargin samt forbudet mod kendte eller skjulte prisnedsættelser (jf. pkt. 9-12, 24-27) begrænser i høj grad priskonkurrencen på de forskellige handelstrin; de medfører, at de forpligtede anerkendte virksomheder ikke gennem prisnedsættelser kan videregive eventuelle fordele, som de har opnået ved rationalisering, hverken til videreforhandlere i de efterfølgende distributionsled eller til forbrugerne. I øvrigt er der ikke anført og ses ikke at være objektive grunde, der kan retfærdiggøre, at der gives dispensation til et kollektivt prisbindingssystem, som kun skal gælde på én medlemsstats område.

De skadelige virkninger for det fælles marked af den kollektive prisbinding og gevinstmargenfastsættelse samt forbudene mod rabatter viser sig klart, når det tages i betragtning, at individuelle prisnedsættelser umuliggøres, ikke alene for de cykler eller det cykeltilbehør, som fremstilles i Nederlandene, men tillige for de cykler eller det cykeltilbehør der indføres eller genindføres fra andre medlemsstater. Det er i den forbindelse en skærpende omstændighed, at overholdelsen af det forbud, der pålægges handlende mod at sælge under bestemte priser, kan gennemtvinges ved sanktioner.

35. Den med A.R. indførte ordning er heller ikke, som fremført af C.B.R., nødvendig for at sikre en fagkyndig forhandling og kundeservice; dette kan fremmes gennem individuelle forhandlingsaftaler, som uden påvirkninger fra C.B.R. indgås mellem fabrikanter eller importører og forhandlere. Af A.R. følger en for vidtgående indskrænkning af konkurrencemulighederne, uden at det fremgår, at det alene er herigennem, at en fagkyndig salgsforhandling og kundeservice kan fremmes.

Dem omstændighed, at bestemmelserne i A.R. også tager sigte på at hindre overtrædelser af retsforskrifterne om illoyal konkurrence (jf. pkt. 27-28) berettiger heller ikke i sig selv så vidtgående markedsregulering, som A.R. indeholder.

36. Gennem den kollektive C.B.R.-ordning, udelukkes konkurrencen for en væsentlig del af de varer, der tilbydes på det nederlandske marked, idet størstedelen af de forhandlere, fabrikanter, importører og andre mellemmænd ved afsætningen, som findes indenfor cykelbranchen, er tilsluttet C.B.R.

Heraf følger, at begæringen om dispensation for A.R. fra kartelforbudet gennem anvendelse af EØF-traktatens artikel 85, stk. 3, må afslås.

---

[1] — for handelen med cykler og cykeltilbehør: jf. Nederlandse Vestigingsnet Detailhandel 1971 (offentliggjort i Staatsblad nr. 569, bl. 1349 ff, 1971 og Stbl. nr. 374, bl. 4, 1972) og Uitvoeringsbesluit Vestigingswet detailhandel (Stbl. nr. 152, bl. 1, 1972);
— for cykelreparationsværksteder: jf. Nederlandse Vestigingswet Bedrijven 1954 (Stbl. nr. 66, bl. 197 ff, 1964) og Vestigingsbesluit Motorvoertuigenen Fietsbedrijven 1967 (Stbl. nr. 522, bl. 1475 ff. 1967).

37. Spørgsmålet om dispensation for det nye ændrede A.R. (jfr. pkt. 16), som blev anmeldt den 13. juli 1976 og trådte i kraft den 16. juli 1976, må behandles i en særlig afgørelse. Det er endnu ikke kendt, i hvilket omfang det ændrede A.R. anvendes af fabrikanter, importører, grossister og detailhandlere, og hvilke varer det omfatter. Den praktiske håndhævelse af reglerne og deres indvirkning på konkurrencen og handelen mellem medlemsstaterne trænger endnu til at blive undersøgt.

38. Kommissionen ser sig ikke i stand til at anvende artikel 7, stk. 1, i Rådets forordning nr. 17/62 for tidsrummet fra den 13. marts 1962 — da forordning nr. 17/62 trådte i kraft — til den 16. juli 1976, tidspunktet for den af C.B.R. besluttede ændring. Denne bestemmelse kommer kun i betragtning over for virksomheder, som har været rede til enten efter opfordring fra Kommissionen eller frivilligt inden for en rimelig frist at ændre en aftale, som ikke kunne fritages, på en sådan måde, at den ikke længere faldt ind under forbudet i artikel 85, stk. 1, eller opfyldte forudsætningerne i artikel 85, stk. 3. C.B.R. har først efter meddelelse af klagepunkterne ændret A.R. og har først kort før høringen den 27. juli 1976 anmeldt det ændrede A.R. til Kommissionen (jfr. pkt. 16), uagtet Kommissionen siden 1971 flere gange havde givet udtryk for, at der ikke var nogen udsigt til, at A.R. i sin gamle form ville blive fritaget (jfr. pkt. 15). Skulle Kommissionen på grundlag af de undersøgelser, der endnu skal foretages, komme til det resultat, at det ny A.R. ikke længere falder ind under forbudet i artikel 85, stk. 1, eller at det opfylder forudsætningerne i artikel 85, stk. 3, kommer anvendelsen af artikel 7, stk. 1, i betragtning af de særlige omstændigheder i denne sag, især det sene tidspunkt for disse ændringer, ikke i betragtning for tidsrummet før den 16. juli 1976. Selv om Kommissionen skulle have fundet anledning til at bringe artikel 7, stk. 1, i anvendelse (med de deraf følgende retlige fordele), ville den under alle omstændigheder have undtaget inddrivelsen af de bøder, som C.B.R. har pålagt for overtrædelser af »Algemeen Reglement« i det her omhandlede tidsrum. Endelig kan en beslutning i medfør af artikel 7, stk. 1, ikke gøres gældende over for virksomheder, som ikke udtrykkeligt har samtykket i anmeldelsen (artikel 7, stk. 1, andet punktum, i forordning nr. 17/62). Firmaet Donck har imidlertid ikke udtrykkeligt samtykket i anmeldelsen —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING :

Artikel 1

Følgende bestemmelser i »Algemeen Reglement« for Centraal Bureau voor de Rijwielhandel i deres i tidsrummet fra den 13. marts 1962 (tidspunktet for ikrafttrædelsen af forordning nr. 7/62) til den 16. juli 1976 til enhver tid gældende affattelse strider imod artikel 85, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab :

— anerkendelseskravene (artikel 63 og 58),

— pligten til eksklusiv samhandel mellem de forskellige markedsdeltagere og pligten til at overholde afsætningsfunktionerne (artikel 9, 20, 24, 25, 40, 49, 50, 54, 56, 57 og 59 ; artikel 38, 39, 41, 43, 48, 52, 53, 55, 60 og 61),

— pligten til at respektere bestående eneforhandlingsaftaler (artikel 21),

— den kollektive prisbinding (artikel 26, 27 og 47),

— forskrifter vedrørende rabatter og salgsmetoder (artikel 22, 23 og 28-34),

— udelukkelse af de almindelige domstoles kompetence (artikel 19, stk. 1), i det omang der er tale om anvendelsen og fortolkningen af de ovennævnte bestemmelser i A.R.,

— C.B.R.'s forholdsregler til kontrol og gennemførelse af de ovenfor nævnte bestemmelser (artikel 5, 6, 11, 12, 13, 16, 17, 18).

Artikel 2

Den af Centraal Bureau voor de Rijwielhandel fremsatte begæring om dispensation i medfør af EØF-traktatens artikel 85, stk. 3, for »Algemeen Reglement« i den indtil den 16. juli 1976 til enhver tid gældende affattelse, afslås.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til foreningen Centraal Bureau voor de Rijwielhandel, Johannes Vermeerplein 3, Amsterdam, Nederlandene.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. december 1977.

På Kommissionens vegne

Raymond VOUEL

Medlem af Kommissionen